

Alle werk is Gods werk

Eenentwintig jaar is ze, met een boerenhart, dol op het boerenleven. 'Ik doe niet anders.' Ze keert kazen. Eenvoudig werk, maar ze doet het met passie. Twaalf kilo per stuk, lange rijen van zesenzestig kazen, honderden in totaal. Eén, twee keer per week. Enthousiast vertelt ze erover, ondertussen de kazen behendig kerend. Niet zomaar kazen zijn het. De plaatselijke kaasmaker wint er prijzen mee. Recent nog, drie keer goud. Maar ja, daar merkt onze kazenkeerster weinig van. Die doet haar werk op de achtergrond. De eer gaat naar de eigenaar. O ja? Maar dat interview dan? En dat prachtige filmpje op Facebook waarin ze haar verhaal doet. Eén zinnetje eruit blijft bij me haken. De sympathieke interviewer pakt het handig aan. 'Ze hebben een prijs gewonnen hè, en niet zo'n beetje ook: drie keer goud. Jij ook een beetje hè?' Bescheiden antwoordt ze: 'Klein beetje wel, da's wel heel leuk.' Ze mag delen in de eer, en zo voelt het ook. Niet 'ik keer kaas' maar 'ik maak kaas' en: 'ik win prijzen.' Maar die prijzen zijn maar bijzaak. Ze heeft gewoon plezier in haar werk, dat spat eraf.

Het interview doet me denken aan het verhaal over de twee stenensjouters. Een reiziger komt na een lange tocht aan op een bouwplaats van een kathedraal. De bedrijvigheid van de bouw maakt hem nieuwsgierig naar de drijfveren van de mensen die aan het werk zijn. Hij besluit tot een klein onderzoekje door drie werklieden aan te spreken. De eerste arbeider is nogal nors. Op de vraag van de arbeider wat hij aan het doen is, antwoordt hij: 'Ik sjouw stenen en maak ze op maat voor de bouw.' De tweede arbeider is al wat vriendelijker in zijn antwoord: 'Ik ben aan het stenhouwen, zodat ik mijn vrouw en kinderen in leven kan houden.' De derde arbeider geeft het meest inspirerende antwoord: 'Ik ben van ver gekomen om hier een tijd mee te helpen bouwen aan deze fantastische kathedraal. Het doet me zoveel goed dat ik mijn vaardigheden kan inzetten bij de bouw van zoiets moois.'

De wereld is gezegend met gepassioneerde mensen zoals dat meisje dat kazen maakt en die arbeider die een kathedraal bouwt. Met mensen die in de gemeente hun schouders eronder zetten, opvallend of onopvallend. Op de voorgrond of op de achtergrond. Zelfs de geringste taak draagt bij aan de komst van het koninkrijk van God. Het oog en het oor, de hand en de voet, maar ook het kleine duimpje en de nog kleinere pink. Het is zoals een oud lied het verwoord: 'Al wat gedaan werd uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan.' Hij won goud en wie in Hem gelooft, mag delen in Zijn overwinning. Geen bekroonde kazen, geen kathedraal, maar de stad die fundamenten heeft, waarvan God de Bouwer en Ontwerper is.

Maarten Luther wist het al: 'Alle werk is Gods werk, of je nu geestelijke bent of de koeien melkt.' En ik zeg: 'Of je nu dominee bent of kazen keert.'

Arie van Werkhoven.